

КАРТ - ΠΟΣΤΑΛ

Α. Κα λλογάν. Τό «Σάρη Παραμύθι» πολὺ μεγάλο. Γιατί επεκτείνεται τόσο; «Η πολεοδομία θητώς πάντοτε άπ’ ιά μεγαλείτερο ελαττώματα της λογοτεχνίας». Επίσης τάξεις πάρα πολλά ήδη επινυχή. Άργα, λόγια και άποιωσητικά. I. Χα τζη για ειράνη και η ν. Θεοφίλη. Τό «Θρόνος» όμως επινυχή. Γιά τό ποιημά που έγραψε για τό «Μπουνέτο» αστερού σεντάροστασών. Έπι πα μ. Τσασάνη ν. Μακρύνα. Οι σιγίδοι σας δηκιαδί. Έκεινος μάλιστα:

Κι' ἀγνάντευε τὴν θάλασσα,
μ' ὄλοχρυσο, ἔνα κιάλι...

Τι σᾶς λέει; Ἐπίοις λέμε καὶ γράφουμε «θ ρ η ν ε ί σ» καὶ ὅχι «θ ρ ή-
ρ ε σ α ι». Ρήμα «θ ρ ή ρ ε σ α ι» δὲν ὑπάρχει. Τι μ. Κ α μ π ι σ ι οι,
Αράγνη. Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά για τὰ καλά σας λόγια. «Οπως σας
έται και σ' διλος τους άναγνωσας τιν, φαίζεται το «Μπογέτο» ευχά-
ριστες και ωδαίς στιγμές. Χ α ο ι λ. Θα γ ρ ό π ο ν ι ο γ. «Αρ δὲν σᾶς
ἀπαντήσαμε ώς τώρα ςα πή πι πάς, δυντούς, ό φάκελλος σας κάθηκε,
Λ. Κ ω τ ι γ ω λ ο ν, Καλάμας. Πολὺ πρώθιας άνοιξε την δρέσει για
γοργύμιο ότι σήμερη την Κάρπη Ποστάλ. Τὰ ποιμάσια λουπών πον στελλατε
δεῖ επενδυθραυ. Πολὺ κοντά. «Υπομονή λουπών. Θ υ μ. Γ α λ α ε ι-
διδητηρ. Καὶ το πεδύν και οι στοχοι όχι επινυχεῖς. Μη βήσαστε ρά γο-
νετε. Αισθάνετε. Ανύο είναι τὸ κακίτερο. Χ ο γ. Κ ε α μ ρ δ α ν. Τὰ
παλύα τενήρια τοῦ «Μπογέτο» 1-5 πωλούνται 15 δρ. την άπλοιοπει τοῦ
α' έτους ποδός 5 και τὰ κατοικια ποδός 3. Μι κ γ η Μ α ρ τ ζ ο υ-
ρ ε η ν γ. Το ποιμάσια σας ταν χωρίς δικαιώματα κρίσιος κι' διποταν
λαβαίνετε...» Η λ. Α ι α κ ο ν ρ ο α ν. Από τὰ άνεκδοτα θά δημοσιευθοῦν
εκλεκτικούς τὰ καλύτερα και τα πειρό άγνωστα. Τ. Μ α γ κ α ν α ι θ ο
Καλάμας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε για τὰ καλά σας λόγια. Τὸ πειροχρήσιμά
σας όχι πεινυχμένο. Μη βάσαστε. Με τὸν καιρό θά γείγετε καλά.
Α ε δ π ο π ι ε γ α ν Ν ι κ ο λ ο α ν. Μά αφού δημοσιεύθηκε έφαστά;
Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμε. Σειτεις, ων δέρετε, τίποτε άλλας μεταρράσσεις.
Ω. «Ο «Ανυγράνης» όχι δποιήντως επινυχής. Γράψετε δροσέα καλά. Α'-
ποδειγμένα τὰς μάρμας εσφράστες και προσπαθήστε ά διορθώστε τὸ ύφος
σας. Μ ι λ. Το σ ο ν γ ι δ η γ η, Κλείδων. Η μετάφραση όχι διάλαθσις:
Προσφέρετε στὸ έχει πειροσθέτο. Κ ι σ ο ι ι ρ π η γ, Λιάρη (Εύβοιας).
Σᾶς εὐχαριστοῦμε για την μετάφραση τοῦ Μεγαρική. Βγ τούτως δὲν είνε-
καθόλους ουσιών ουτε στο ύφος, ωτε στη γλώσσα. Επι λέπον μάρμα φαι-
νεται και κατέπιε περιουσιανήν. Μήπως πάρει σύρθατος; «Εργετε ωτε ώπα
σας τὰ κάθη αντι στο έχεις. Και στείλατε διτι άλλο θέλετε. Σ τ έ λ. Κ ν-

τινάν καὶ ηγε. Αἱ δέν σας ἀπαντήσαμεν ὡς σημεροῦ, θά πῃ διὰ ταῦτα στοιχίδωματοι. Γ. Προσονταί εἰσα, Ήπειρα. Οὐ Τροπεῖ λέγεσ, Ηπειρός τα εἰσα στέλει διοδοφύεσσι στὴ γῆσσαν. Λιονθίστε το και σαναστεῖτε το. Αη μη Κορ. Οὐτε επινυζέτε τὸ μαγιάτικο τρωγονδάναι σου. Αν δηρ. Κα πά το το. Το ποιήμα σας καλό, μά δυναστήθησαν και μά μαχαριά στο κεφάλι. Η ανάσηση δέν μπόεσσεν τὴν ανάπτικην τοὺς δράστας, τοῦ μαστιχώδων αιτοῦ δομάτως, φαίνεται ὅμως διτέ Νείστην θὰ ἔπειται θύμα τῶν Φιλέπων, μέ τοὺς ἀπόστολούς τελεταῖς ρύποστανταί εἰς ἐργοτηταὶ λόγων οἰστογενειακῶν διαρροοῦνται.

Η Λουιζεττο, μωλις σήκωσα τὰ μάτια μου ἀπό τὴν ἐφημερίδα και τὴν κύτταξα, ἀρχισε νὰ κλαιγ...

— Ἐγώ... ἐγώ φταιώ, γιὰ
ὅλα αὐτά... Δέν εἶπετε...
ὅχι... δέν εἶπετε νὰ σὲ γνω-
ρίσω...

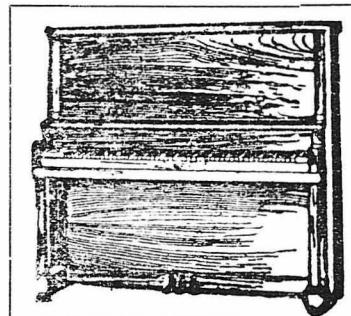
Καὶ ποὺν ἀπόμα προσφθάσω νὰ τὴν ἡτούχασω, τὴν εἰδα νὰ παίρνη ἔμφυνικά τὸ καπέλο της καὶ νὰ βγαίνῃ, ἔξω στὸ δρόμο σᾶν τρελλή.

Ἄπο τὴν στιγμὴν αὐτῆν ή
Λουζέττα δὲν ξύναψε
σπίτι μου και ὅπερ ποτε ἔμα-
θα τίποτα γιὰ τὴ ζωὴ της.
Τι εἶχεν αὔρα; Εφυγε
πάλι γιὰ τὴν πατριδί της;
Ἐμεινε στὸ Παρίσι; .. Ήτο
μου δὲ μπρόστα να μάθω οὐ-
τε τὴν παμακοή εἰδηση...
Ἐντούτοις, ἀν και ἔχουν πε-
ράσει τόσα χρόνια ἀπὸ τότε
ποτέ μου δὲν μπόρεσα να λη-
σμονήσω τὸ περίεργο αὐτό
κοριτσιού που πουός ζέρει ἀν
θὰ βρίσκεται ἀκόμη στὴ ζωὴ
και ἀν θὰ μὲ θυμάται.

Pierre Villetard

PIANA PULLMAN

**Μήν εκλέγετε τὸ πιάνο σας, χωρὶς νὰ ἔχετε ἐ-
ξετάσει τὰ πιάνα PULLMAN.** Ἡ ἀπόκτησις ἐνὸς

γάλαι εύκολίαι πληρωμῆς. Κατάλογοι δωρεάν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

12—Στοά Ἀρσακείου—12

κανον το εύρους επανάστασει. Μήποτε το εγένεται ξαναδημοσιευτεί; Τα ραφτέα
μας είν επιλεγόνται δώμας. Στ. Η π α π α ζ ζ η σ τ ο ν. Τό ποίημά
χαλά, μά τελειώνει πολύ ατεχνά. Α. Α. Τ σ α κ α ε σ λ ι δ η ρ.
Ανεπιτυχές. Χ ο ι σ ο φ. Τ α ν τ ο ν λ α γ. Ανεπικαίρων και πολὺ
πολὺ μεγάλο. Ν. Σ. Ζ. Καρδόβας. "Αν δεν χάθηκε στο Ταχυδρομεῖο,
θὰ σίς άπαντησαμε ἀναμφιβόλως. Μα φίαν Η. Πικρό α μ η ν ο ν."
Η μετάφρασί σας είς καθαρούναν. Γράφετε στήν δημωδη! Ι. Μ. Ρέ-
θυμνον. Τό δικαίωμα κρίσεως δογ. 5.
Τ ζ ω ν Σ α ο ώ. Για τα καλά και ευγενικά σας λόγα σᾶς εύγαρ-
στοῦμεν. Τό «Μπονκέτο» σᾶς εξηγεται καλό ταξίδι. Ι. Ι ω α ν ν ι δ η γ,
Ξάνθην. Ανοικτών δὲν διορθώνονται. Θέλοντας ξαναγράψουμ. Τι νά σᾶς
κάνουμε. Πάντοις σᾶς ενγαροστούμενη θεωμῶς. Α. Μ. Ξ ά γ ι ε φ. «Αντα-
ποκρίσεις δημοσιεύονται μόνον στην Οικογένεια». Την διεβιβάσαμεν καταλ-
ήγων. Χ ε ί μ α φ ο ν Λ α κ ο ν ύ ν. Τό Σ τ η γ Η Π ε θ α μ ε ν η πολὺ
πλασιανόδιον. Ήθελεται καλά και σώνια νά συγκρίσετε εν ώρα θέσους
το ἀναγνωστικού ποιον τού «Μπονκέτο»; Τό διπλείτε; Γεγγρήθητο
το θέλημά σας :

Μέ όδωα και κρίνα
Μέ ανθη μηρωμένα
Ερχομαι στο μηνήμα
Που κεισαι ωιμένα.
Στο χόμα νά κάτσω
Στη πράσινη χλόη
Πικρά νά σε κλάψω
Νά πφ μηρολόι.

Νά σοῦ πφ πώς ή ανοιξης. Ηθέλε και πάλι
Χεληδώνια κι' αληδόνια κελαΐδουνε γλυκά
Πώς τώρα ή φίστης δληξηνάνη
Και τά πάντα κατέχει μεγάλη χαρά.
Μόνο γ' είς την πλάτη περίλυπος μένω
Αγτί γέλειους, στά μάτια δάκρια άνθον.
Κι' έσενα άγαπτη έσενα προμένω
*Έως δους τά νειάτα και με μαραθούν
Μ' ἀδίκως προσμένω, μ' ἀδίκως γάν, κλαίω
Τά μάτια σου πλέον σφαλίσαν γά πάντα
Τά νειάτα μου πάνε χαθήσαν σου λέω
Και θ' ἀρδώ στο χόμα νά κατσωμ' ἀντάμα
Οι δινή άγκαλιασμένοι στό κρον τό χόμα
Νά διώχνωμε ἔτοι την παγωνιά
Και το κοριμ μας... δ σκελετός πας

Νά έχη πάντα μικρὸν ζεστασιά
Οἰκορομόπον λοιστοί,
Έγταῦδη. "Αγ δὲν οᾶς ἀλαγή-
σαις ὡς τώρα θὰ γάληκε στὸ
ταχυδομεῖο. Κυττάχει ἐν τού-
τοις καλέ τὰ Κάρτ - Ποστά-
την τελεταῖσιν ἔβδομάδων. "Αν
ζέρατε πόσο μᾶς στενοχωδοῦ ἡ
ἱστορίας αὐτῆς. "Εγένετο φοινά
δίκηρο ἀλλὰ καὶ μεῖς διν ἔχουνε
ἄδικο... Κ. Οἰκορομό-
πον λοιστοί Γ. Ξεροί
Έγταῦδη. Εἶνε ἀδύνατος τὰ
οτιογειθετεψή δηποτεί είναι γραμ-
μένο καὶ ἀπὸ τις δυο πλευρές τοῦ
χάρτου. Στειλέτε το γραμμικό
κατόπιν, σημειώσατε δὲ οιδι πλατί^τ
εδικαίωμα κοίσεως ἐστάληρ. "Ε-
πίσης μὴ διστοκενάτε το ξένα
μηρηγμάτα. Βέλοντες γήνεσις με-
ταρφάσεις μὲ τὸ νόμοντα πλατοτε
τοῦ στραγγαριούς. Κλί-οντες
Κίμηρ. Μάζι γράφετε: «Μὲ με-
γάληρ μον λύπην αὐτῖν τὴν
οτιγμήλ λαμβάνω ἄνα κείσας
τὸν κάλαμον νά γράψω και
στειλώ ὑμῖν ποιήματα τινά,
διότι νομίζω πώς και τώρα
τινάται δεν ὑλ κριθούν αἵξιν.
Ἀλλά καί τοι ἀπογοητευμένος
ἐκ τῶν δοσῶν σας ἔχω στειλεῖ
ἔξαρσονθω και σημειων και
παραθέτω μερικούς στήχους,
ἀλλὰ πρὸν ἀκόμη βάλο ἀνά
κείσας τὸν κάλαμον γνωμίζω
τὸ τέλος: δὲν πρέπει δῆμας
τόσον αὖτηρά νό τα κρίνεται
διότι ἐκτὸς ἐμοῦ και πολλοὶ
αἵλοι διά τὸν κύπον λόγον
δέν στειλούν, διότι ἀφ' ἔνδος
μὲν κοπιάζουν ματαίως, ὁφ'
ἔτερον δὲ πργανών χωρένε
τὰ ταλληράκια καιμερικούλενε
δέν τα ρώμε πασατέμπο ...»

"Ἐπειδή λοιπὸν τὰ ποιήματά
σα είνε, δυντογχ, ωζι ἐπιτυχία
οᾶς συμβούλευσεμε και μεῖς νά
διαδέστε γά... πασατέμπο ...
Μέ τὸ πασατέμπο, φίλατε φίλε,
πρεράση ή ώρα ἐνῷ με τὴν ποιή-
σι... πονοεφαλαζει κανείς.